

ชื่อ ชั้น ม.๔/..... เลขที่

แบบฝึกหัด

ความรู้พื้นฐานที่ใช้ในการแต่งโคลงสี่สุภาพ

คำเป็น	คำตาย
๑. คำที่ไม่มีตัวสะกด และประสมด้วยสระเสียงยาว เช่น ปลา โต เคลียร์ เหลือ ขอ เท ๒. คำที่มีตัวสะกดในมาตรา แม่ กน กม เกย เกอว กง (แม่ นมยวง)	๑. คำที่ไม่มีตัวสะกด และประสมด้วยสระเสียงสั้น เช่น ปะ โละ เตะ จู แคะ ณ (นะ) ๒. คำที่มีตัวสะกดในมาตรา แม่ กก กบ กด (แม่ กบด = กบฏ ต้องตาย)

๑. จงพิจารณาคำต่อไปนี้ว่าเป็นคำเป็นหรือคำตาย

๑) เจอ	๖) หาย	๑๑) คอ
๒) มา	๗) กลอน	๑๒) ไห
๓) สี่	๘) จิต	๑๓) กฎ
๔) ดู	๙) นาค	๑๔) ความ
๕) ผง	๑๐) สัป	๑๕) เกณฑ์

เอกโทษ	โทโทษ
การแปลงคำที่เขียนด้วยไม้โท ให้เขียนด้วยไม้เอก (โท แปลงเป็น เอก) เช่น หล้า → ล่า เถ้า → เท้า ห้าง → ฮ้าง ผู้ → พู่	การแปลงคำที่เขียนด้วยไม้เอก ให้เขียนด้วยไม้โท (เอก แปลงเป็น โท) เช่น ย่า → หย้า รุ่ง → หรั่ง แกร่ง → เขร่ง พี่ → ฝี้

๒. แปลงคำที่กำหนดให้ต่อไปนี้ เป็นเอกโทษ หรือโทโทษ

เอกโทษ	โทโทษ
๑) ข้ำ	๖) พุ่ง
๒) หนึ่	๗) โง่
๓) เหล้า	๘) เล้า
๔) ถ้วย	๙) คู่
๕) เศร้า	๑๐) ว้าย